

מותר הפסח לשלמים

אם הפריש מעות להביא מהם פסח, ונשארו מהמעות, יביא במעות הנשארים שלמים, ולכאורה הסיבה לכך, כי הפסח עצמו בשאר ימות השנה נעשה שלמים, כפי שיתבאר בעזה"י בסמוך.

פסח ששחטו בשאר ימות**השנה משתנה לשלמים**

הפסח ששחטו בשאר ימות השנה שלא לשם פסח, משתנה להיות שלמים, נולהלן יתבאר בעזה"י, אם דווקא כשנשחט לשם שלמים, או אף כשנשחט לשם שאר קרבנות שאינן פסח, כגון עולה.

ולמדו זאת מהכתוב, "וְאִם מִן הַצֹּאן קִרְבְּנוֹ לְזִבַּח שְׁלָמִים לַה' (ויקרא ג' ו'), כלומר, **דבר זה שהוא 'וְאִם מִן הַצֹּאן', יהיה 'קִרְבְּנוֹ לְזִבַּח שְׁלָמִים לַה'**", כלומר יקרב שלמים.

וכוונת הכתוב במילים "וְאִם מִן הַצֹּאן", לפסח, שהוא דבר הבא מהצאן.

אבל אין הכוונה לעולה, הבאה גם היא מהצאן, כי העולה באה גם מהבקר, וכוונת הכתוב "וְאִם מִן הַצֹּאן", לדבר הבא מצאן בלבד.

וכן אין לומר שהכוונה לאשם הבא גם הוא מצאן, כי האשם בא רק ממין כבשים, [כבשים קטנים או אילים גדולים], אבל אינו בא מעזים, וכוונת הכתוב "וְאִם מִן הַצֹּאן", לדבר הבא מכל מיני צאן, כלומר מכבשים ומעזים.

ומה שנאמר בכתוב מיעוט "וְאִם מִן הַצֹּאן", הכוונה לכך, שהוא דבר שבא רק ממקצת צאן, כלומר מזכרים בני שנה, ולא מנקיבות ולא מבני שתי שנים, וזהו הפסח, ונאמר בו "קִרְבְּנוֹ לְזִבַּח שְׁלָמִים לַה'", הרי שהפסח קרב שלמים.

ועל כרחך ענין זה נאמר בשאר ימות השנה, שהרי בפסח עצמו, אם נשחט הפסח שלא לשמו, הוא פסול.

ואמנם, כשם שנאמר, "וְאִם מִן הַצֹּאן קִרְבְּנוֹ לְזִבַּח שְׁלָמִים לַה'", שמשמע ממנו שהפסח יקרב שלמים. כך נאמר, "וְאִם מִן הַצֹּאן קִרְבְּנוֹ מִן הַכֹּשְׂבִים או מן הַעֲזִים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים וְקִרְבְּנוֹ" (ויקרא א' י'), ולכאורה היה מקום לומר, שכתוב זה בא ללמד שהפסח קרב עולה. אולם האמת היא, שהפסח קרב שלמים ולא עולה, ונאמרו שני טעמים לדבר.

לדברי רבי אבון – סברא היא, שהפסח שהיה עומד לאכילה, ישתנה לשלמים העומדים